

Lanzarote

Informacje ogólne

Niewysoka w porównaniu z pozostałymi wyspami archipelagu Lanzarote wykazuje widoczną aktywność wulkaniczną: w Islote de Hilario w Parque Nacional de Timanfaya na

zachodnim wybrzeżu płynna magma znajduje się na głębokości 3 kilometrów. Woda wlana do wulkanicznych szczelin wybucha wielometrowymi gejzerami, a w położonej przy takiej szczelinie restauracji El Diablo steki pieczone

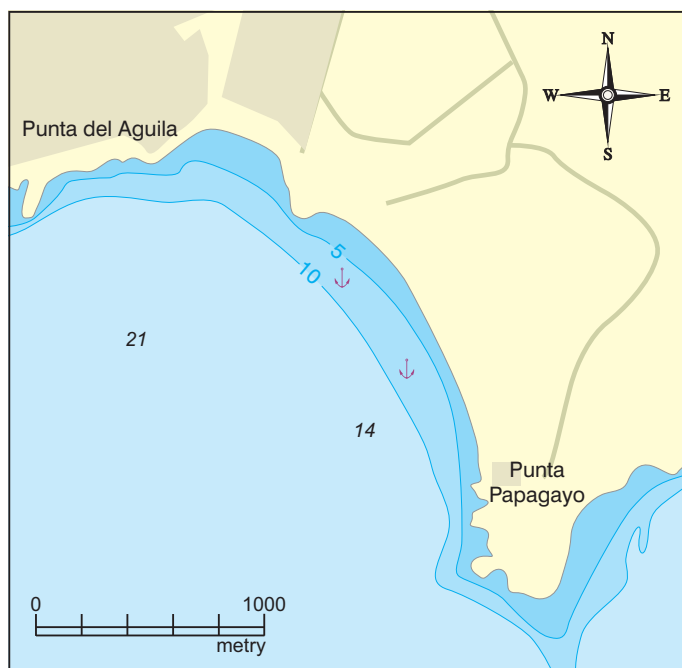
Kameralne małe zatoki to raj dla turystów

są na ruszcie ustawionym bezpośrednio nad gorącymi wulkanicznymi wyziewami. W północno-wschodniej części wyspy znajduje się Cueva de los Verdes – naturalny korytarz powstały w następstwie erupcji wulkanu. Do zwiedzania udostępniany jest kilometrowy odcinek jaskini. Wewnątrz panuje stała temperatura +19°C (wstęp wynosi 9 euro). Z uwagi na spore oddalenie atrakcji turystycznych od nielicznych portów wyspę najwygodniej jest zwiedzać samochodem (ceny wynajmu są nawet o połowę niższe niż na Gran Canarii i Teneryfie) lub autobusem. Warto wykupić karnet uprawniający do wstępu do głównych atrakcji turystycznych Lanzarote (dostępny w punktach informacji turystycznej; www.centrosturisticos.com). Ze względu

na ich rozszanie po całej wyspie trzeba zarezerwować na zwiedzanie co najmniej dwa lub trzy dni.

Lanzarote jest wyspą w większości pustynną i półpustynną, opady deszczu niemal się tu nie zdarzają, a uprawy bananów i pomidorów wymagają stałego nawadniania. Klimat i skład gleby sprzyjają za to uprawie aloesu. Woda na Lanzarote pochodzi głównie ze stacji odsalających wodę morską.

Zachodnie wybrzeże wyspy nie oferuje bezpiecznych kotwicowisk, nie ma tam ani jednego portu. Podobnie przedstawia się sytuacja na wybrzeżu północno-wschodnim; jedyny znajdujący się tam port Órzola to przystań dla promu kursującego na Gracioso i małeńki basen rybacki nienadający się dla jachtów

KOTWICOWISKO PRZY PUNTA PAPAGAYO

z powodu zbyt małych głębokości. Kotwiczowisko na południe od Punta de Mujeres daje osłonę tylko przed nieczęsto spotykanymi na Wyspach Kanaryjskich zachodnimi wiatrami. Bezpieczne schronienie można znaleźć dopiero w niedawno wybudowanej marinie w Arrecife (Marina Lanzarote) oraz w Puerto Calero i Marina Rubicón – wszystkie wymienione miejsca znajdują się na wybrzeżu południowo-wschodnim.

Przy południowym wybrzeżu wyspy trzeba uważać na hodowle ryb i skorupiaków, usytu-

owane w odległości około 0,5 mili od brzegu w okolicy Playa Blanca, Puerto del Carmen i Puerto Calero oraz na południe od Playa Quemada. Na wysokości lotniska 4 mile na zachód od Arrecife, w odległości 0,5 mili od brzegu stoją trzy wielkie nieoświetlone boje cumownicze. Inne przeszkody nawigacyjne przy Lanzarote to wypływanie wokół starego portu w Arrecife oraz skały ciągnące się na 500 metrów od brzegu przy **Punta Papagayo**.

Arrecife

28°57,05'N 13°31,03'W

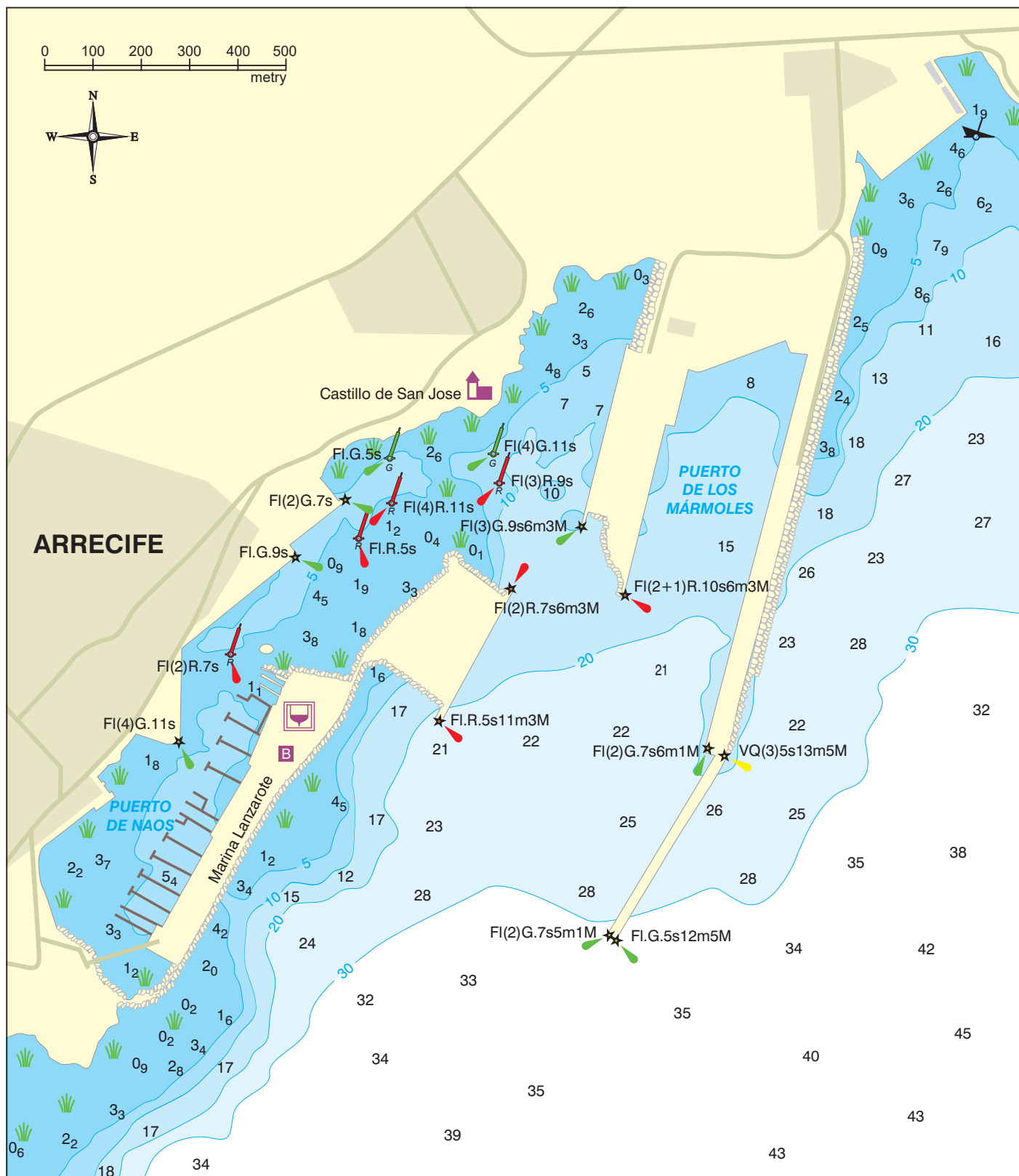
Przy Arrecife – mieście pełniącym funkcję stolicy wyspy – znajdują się trzy porty, z których tylko jeden przeznaczony jest dla jachtów. Puerto de los Mármoles to port handlowy i pasażerski, a w Puerto de Arrecife oddalonym o milę na południowy zachód postój przy falochronie jest zabroniony – pozostaje kotwiczenie u wejścia zaraz za falochronem (dalej robi się zbyt płytko), co jest ryzykowne z uwagi na zatopione łańcuchy i muringi łodzi rybackich. Jachtem można zacumować tylko w Marinie Lanzarote w basenie Puerto de Naos.

Podejście

Wejście charakteryzuje średni stopień trudności. W dzień przy zachowaniu zasady „odhaczania” kolejnych boi jest raczej bezpro-

Marina Lanzarote w Arrecife

ARRECIFE – PUERTO DE NAOS I PUERTO DE LOS MÁRMOLES

blemowe, ale w nocy – zwłaszcza jeśli nie wchodziliśmy jeszcze do tego portu – lepiej nie wpływać przy pogorszonej widoczności z uwagi na spory ruch jednostek rybackich,

handlowych i pasażerskich, jak również ze względu na problem z wypatrzeniem kolejnych świateł podejściowych na tle świateł brzegowych.